

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. évi június hó 27. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

**ítéletet:**

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a **Székesfehérvári Törvényszék** 2012. év május hó 17. napján kelt **6.B.15/2010/14.** számú ítéletét I. r. vádlottal szemben **megváltoztatja.**

A szabadságvesztés büntetését **2 (kettő) év börtönre enyhíti**, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

A vagyonelkobzással kapcsolatos ítéleti rendelkezést akként helyesbíti, hogy a bíróság vagyonelkobzást **rendel el.**

A szabadságvesztés végrehajtását **3 (három) év próbaidőre felfüggeszti**, és abba a végrehajtás elrendelése esetén rendeli beszámítani az általa előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt. Ez utóbbi beszámításánál 4 (négy) nap házi őrizet felel meg 1 (egy) napi szabadságvesztésnek.

A próbaidő alatt a vádlott **pártfogó felügyeletét rendeli el.**

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

**INDOKOLÁS**

Az elsőfokú bíróság ítéletében

I. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] és kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a.) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év fegyházbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 222.500.- forint vagyonelkobzásra ítélte;

II. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) bekezdés] és kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a.) pont] miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 15.000.- forint vagyonelkobzásra ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette;

III. r. vádlottat 2 rb. kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) bekezdés és Btk. 282. § (1) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és

330.500.- forint vagyonelkobzásra ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

Az ítéletet az ügyész, a II-III. r. vádlottak és védőik tudomásul vették, ellene I. r. vádlott és védője téves minősítés miatt és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.1099/2012/1.** számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a szükséges és lehetséges körben a bizonyítékokat beszerezte, azokat megfelelően mérlegelve megalapozott tényállást állapított meg.

Az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést az I. r. vádlott bűnösségére, a cselekményeket is törvényesen minősítette. A törvényszék a bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűnösség fokát, a bűnösségi körülményeket megfelelően számba vette, a büntetés enyhítése nem indokolt.

Az ítélet rendelkező része a 2008. november 07. és 2009. április 08. között házi őrizetben töltött időt akként számította be, hogy 1 napi szabadságvesztésnek 5 napi házi őrizet felel meg, azonban az indokolás a 13. oldal első bekezdésben ezzel ellentétesen 4 napi házi őrizetet jelöl meg. Az indokolásban megmutatkozó nyilvánvaló elírás pontosítása mellett indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A nyilvános ülésen az ügyész az átiratában foglaltakkal egyező indítványt tett.

Az **I. r. vádlott védője** a bejelentett fellebbezést a cselekmény minősítésének változtatására és a kiszabott büntetés enyhítésére irányulóan fenntartotta.

Perbeszédében kifejtette, hogy az eredeti vádirat nem tartalmazott a jelentős mennyiségre tényállást, kizárólag a megismételt eljárásban került sor a vádirat pontosítására.

Továbbra is vitatta az elsőfokú bíróság döntését, melyben a kábítószer-függőség megállapításával kapcsolatban előterjesztett, szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt elutasította, hiszen a tényállás is tartalmazza, hogy I. r. vádlott éveken keresztül fogyasztott szintetikus kábítószert.

Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a Bkv. 57. számú kollégiumi véleményt és az 1/2007. Büntető jogegységi határozatot, melynek értelmében csak az azonos törvényi tényállások keretén belüli magatartások képeznek természetes egységet, ezért helytelenül minősítette a cselekményt. Hangot adott annak az álláspontjának, hogy külön jogi értékelés alá esik a vádlottnál megtalált, illetve az értékesített kábítószer, mely egyik esetben sem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, ezért a cselekmények büntetési tétele lényegesen enyhébb.

A büntetés kiszabása körében hivatkozott arra, hogy az elkövetés óta öt év telt el, védencével szemben más büntetőeljárás nem indult, személyi körülményei megváltoztak, bejelentett munkahellyel rendelkezik, élettársi kapcsolatban él, közös gyermeküket várják. A nagyszámú enyhítő körülményre tekintettel indítványozta a

kiszabott büntetés tartamának enyhítését és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését.

**I. r. vádlott** megváltozott személyi körülményeire nyilatkozott, illetve érdemi felszólalásában őszinte megbánásának adott hangot.

A bejelentett fellebbezések enyhítésre irányulóan alaposak.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A törvényszék ítélete II. r. és III. r. vádlottakkal szemben elsőfokon jogerőre emelkedett, ezért a felülbírálat a Be. 349. § (1) bekezdés értelmében e vádlottakra kizárt.

Az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint, az eljárási szabályokat betartva, kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le. A Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek maradéktalanul eleget tett, beszerezte mindazon bizonyítékokat, melyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek.

Minden alapot nélkülöz az I. r. vádlott védőjének a törvényes vád hiányára történő hivatkozása. E körben az ítélőtábla osztotta a BH 2010. évi 289. számú eseti döntés indokolásában kifejtett álláspontot: „A törvényes vád elengedhetetlen feltétele, hogy a terhelt személyét egyértelműen és beazonosítható módon jelölje meg. Ezzel összefüggésben a cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vád a terhelt személyére, illetve cselekvőségére vonatkozóan hiánytalanul tartalmazza az adott bűncselekmény törvényi tényállásának legfontosabb elemeit, az elkövetési magatartást, az elkövetés helyét, idejét stb. Ezek hiányában a vád nem alkalmas a terhelt bűnösségére történő anyagi jogi következtetések levonására.”

A Székesfehérvári Városi Ügyészség B.1217/2008/10/I. számú vádirata megfelel a törvényes vád Be. 2. § (2) bekezdésében írt követelményeknek, hiszen pontosan meghatározza az I. r. vádlott magatartását, hogy 2008. év elejétől mikor, kinek, milyen fajtájú és mennyiségű kábítószer mennyiért értékesített.

A Be. 2. § (4) bekezdés értelmében a vád a bíróságot két irányban köti, csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről és csak a vádban megjelölt cselekményről lehet dönteni. Azonban a bíróság nincs kötve az ügyésznek a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére vonatkozó indítványához. Mivel a bíróság a vádat köteles kimeríteni, az ügyész által nem, vagy nem az anyagi jogi szabályok szerint minősített cselekmények esetén a törvényi rendelkezéseknek megfelelő - akár súlyosabb, a hatásköri szabályokat érintő - minősítést figyelembe véve kell eljárnia.

A másodfokú bíróság egyetértett az ítélet 13-14. oldalán a bizonyítási indítványok elutasítása körében kifejtett érveléssel. A kábítószer-függőség olyan különleges

szakértelmet igénylő kérdés, amelyre nézve a Be. 99. § (2) bekezdés a.) pont szakértő alkalmazását teszi kötelezővé. A nyomozó hatóság az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően szakértő bevonásával vizsgálta a vádlott kábítószer-függőségét, a benyújtott vélemény szakmai megalapozottságával és az abban foglalt megállapításokkal kapcsolatban nem merült fel olyan adat, mely azt kétségesse tenné. Épp ellenkezőleg, a toxikológiai vizsgálat negatív eredménye sem igazolja a kábítószer-függőséget. Ezért új szakértő kirendelése az ügyben szükségtelen, az csak az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna.

Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel. Ennek során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b.) pont II. fordulata és c.) pont alapján részben megalapozatlan, mert I. r. vádlott személyi körülményei körében megállapított tények, valamint a tényállás kisebb mértékben hiányos és iratellenes.

A megalapozatlanságot az ítéletábra a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pont értelmében az iratok tartalma alapján történt helyesbítéssel és kiegészítéssel orvosolta.

Az ítéletben I. r. vádlott személyi körülményei körében megállapított tényeket **(ítélet 5. oldal harmadik bekezdés)** akként pontosítja, hogy 2013. május 16. napjától a ... Kft. alkalmazásában áll árubeszerző és növényvédő tanácsadó munkakörben, jövedelme bruttó 98.000.- forint. Családi állapota nőtlen, jelenleg élettársi kapcsolatban él, élettársa bolti eladóként dolgozik, havi jövedelme kb. 90.000.- forint. Kiskorú gyermeke nincs, élettársa közös gyermekükkel várandós. Vagyona egy lakás fele része és egy motorkerékpár (másodfokú iratok 5. számú jegyzőkönyv).

A **történeti tényállás 2. részét** az igazságügyi vegyész-szakértő véleménye és tárgyalási nyilatkozata alapján (nyomozati iratok 327-331. és 506-509. oldal, elsőfokú iratok 6. számú jegyzőkönyv 3. oldal) az ítélet 7. oldal ötödik bekezdés után kiegészíti azzal, hogy az ecstasy tabletták hatóanyagtartalma:

- A le nem foglalt ecstasy tabletta tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határának 340 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 17 %-a.
- A II. r. vádlottnál lefoglalt 150 darab ecstasy tabletta MDMA tartalma legalább 11,94 gramm, mely a csekély mennyiség felső határának 1194 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 60 %-a.
- az I. r. vádlott gépkocsijából lefoglalt 125 darab ecstasy tabletta MDMA tartalma legalább 9,711 gramm, mely a csekély mennyiség felső határának 971,1 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 48,55 %-a.

A **történeti tényállás 2. és 3. részéből** mellőzi a le nem foglalt ecstasy tabletta darabszámának és hatóanyagtartalmának megállapításait és ezt a részt a határozat indokolási részébe utalja.

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az ítélet indokolása a Be. 258. § (3) bekezdés d.) pont alapján iratszerűen tartalmazza a bizonyítékok számbavételét. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 78. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően, egyenként és összességében értékelte is. Meggyőző érveléssel, kimerítő alapossággal számot adott arról, hogy a tényállást mely bizonyítékok alapján állapította meg.

A kábítószer fogyasztását (tényállás 1. rész) a vádlott a nyomozás során és a bírósági tárgyaláson sem vitatta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésekor helyesen járt el, amikor az alkalmoszerű fogyasztásra tekintettel megállapította, hogy a lefoglalt kábítószerből mennyit szánt a vádlott saját fogyasztásra és mennyit értékesítésre.

Megfelel a rendelkezésre álló bizonyítékoknak, hogy a vádlott 2008. áprilist megelőző néhány évben esetenként fogyasztott esztasyt és speedet. Ahogy arra az ítélet 11. oldal második bekezdésében az elsőfokú bíróság részletesen kitért, a vádlott 2008. október 20. napján történt gyanúsítotti kihallgatásakor ilyen tartalmú vallomást tett és ezzel ellentétes, vagy más tartalmú bizonyíték nem áll rendelkezésre. Az alkalmoszerű és nem rendszeres fogyasztást támasztja alá az is, hogy elfogásának időpontjában vérének toxikológiai vizsgálata során kábítószer és pszichotróp anyagot nem mutattak ki (nyomozati iratok 512. oldal).

Az igazságügyi elme-orvosszakértői vizsgálat explorációja során 2008. június 28-án szakértői kérdésre ugyan a gyanúsított előadta, hogy 15 éves korában próbálta ki a marihuánát, majd a középiskola elvégzése után kéthetente ecstasyt és speedet fogyasztott, elfogása előtti két hónapban pedig majdnem napi rendszerességgel kokaint (nyomozati irat 516. oldal), azonban ez a nyilatkozata a Be. 108. § (8) bekezdés értelmében bizonyítási eszközként nem használható fel.

A kábítószerrel kereskedés (tényállás 2. és 3. rész) körében kifejtett érveléssel a másodfokú bíróság is egyetértett. A kábítószer értékesítését I. r. vádlott elismerte. Az elsőfokú bíróság eleget tett a Be. 118. § (2) bekezdésben írtaknak, mely szerint a terhelt beismerése esetén is meg kell szerezni az egyéb bizonyítékokat. II. r. és III. r. vádlottak a nyomozás során és a bíróságon is egyező módon számoltak be a vásárlás körülményeiről, lényegében önmagukat is terhelően nyilatkoztak a kábítószer fajtájáról, adagjáról és áráról. I.r. vádlott beismerő vallomását a vádlott társak nyilatkozatán kívül egyéb bizonyíték, így elsődlegesen a lefoglalt kábítószer mennyisége is alátámasztotta, így annak elfogadásához kétség nem fért.

A fogyasztói és terjesztői típusú magatartás esetében a le nem foglalt kábítószer fajtájának és mennyiségének meghatározása megfelel a Fővárosi Ítéltábla 1/2004. (VI. 16.) kollégiumi állásfoglalás iránymutatásának. Az elsőfokú bíróság helyes mérlegeléssel, I. r. vádlottra nézve legkedvezőbb adatokat figyelembe véve határozta meg tényállási pontonként a le nem foglalt kábítószer fajtáját, annak darab számát és a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézetben és a regionális kábítószer-

vizsgáló laboratóriumokban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyagtartalmának évenkénti mérési eredményei szerinti legalacsonyabb hatóanyagtartalmakkal számolt.

A másodfokú bíróság a tényállás 2. és 3. részéből mellőzte a le nem foglalt ecstasy tableta darabszámának és hatóanyagtartalmának megállapításait és ezt a részt a határozat indokolási részébe utalta. A becslés és a számítás alapját képező adatokat ugyanis a bizonyítékok értékelésénél kell részletezni, a történeti tényállásban csak az ebből levont következtetést - azt, hogy a hatóanyag-tartalom a csekély mennyiség felső, illetve a jelentős mennyiség alsó határát eléri/meghaladja és annak hány %-a - kell rögzíteni.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést I. r. vádlott bűnösségére.

A cselekmények minősítése is megfelel meg az anyagi jogszabály rendelkezéseinek. Az elsőfokú bíróság az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozat és a Bkv. 57. számú kollégiumi véleményben foglalt iránymutatást követve, I. r. vádlottnak a tényállás 1. pontjában foglalt fogyasztói típusú magatartását és a tényállás 2. pontjában szereplő, terjesztői típusú cselekményét helyesen minősítette.

A másodfokú bíróság nem osztotta az I. r. vádlott védőjének érveit, miszerint a tényállás 2. pontja esetében külön jogi értékelés alá esik a vádlottnál megtalált, illetve a már értékesített kábítószer és a vádlott nem azonos törvényi tényállásba ütköző cselekményt követett el.

A kábítószerrel kereskedés folyamatos tevékenységet takar, mely rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg. Amennyiben a kábítószer értékesítéseire ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek. A kereskedés **magában foglal** bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a **kábítószer megszerzését**, csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását.

Kábítószerrel visszaélés megvalósulásakor természetes egységet képeznek az **azonos törvényi tényállásba** ütköző magatartások. A kábítószerek részmennyiségeit - amelyekre nézve a kábítószerrel visszaélésnek a természetes egység keretébe tartozó rész-cselekményeit elkövették - összegezni kell, és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó.

Az irányadó tényállás 2. pontja alapján I. r. vádlott kábítószer terjesztői tevékenységénél nemcsak a már értékesített, hanem az eladásra szánt és általa birtokolt, tőle lefoglalt kábítószert is figyelembe kell venni, hiszen ebben az esetben a kábítószer megszerzése a kereskedés elkövetési magatartásába tartozik. Így az értékesített és tőle lefoglalt kábítószerek tiszta hatóanyag tartalmát összesíteni kell, az a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja.

A Btk. 83. § (1) bekezdés értelmében a büntetést - céljának (37. §) szem előtt tartásával - a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

A büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel.

A kábítószerrel visszaélés szempontjából kiemelt jelentőséggel bír a cselekménnyel érintett kábítószer hatóanyag-tartalma, ezt a körülményt a büntetés kiszabása körében is érvényre kell juttatni a kiszabott büntetés nemének és mértékének meghatározásakor. Ez jelen ügyben I. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határát épphogy meghaladja, annak 1,6-szorosa. Erre tekintettel megállapítható, hogy a megvalósított cselekmény - a gyakorlatban többször előfordult többbezerszeres mennyiségekhez képest - nem kirívóan társadalomra veszélyes, a tiszta hatóanyag-tartalom a súlyosabb minősítést megalapozó mennyiség alsó határát nem sokkal haladja meg.

I. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Btk. 87. § (2) bekezdés b.) pont szerinti enyhítő szakaszt, azonban a kiszabott büntetés eltúlzott, annak lényeges enyhítése indokolt, ezért a szabadságvesztés mértékét feltáró jellegű beismerő vallomását nyomatékosabban értékelve 2 évre mérsékelte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 43. § a.) pont alapján börtön.

A másodfokú bíróság osztotta a védelem álláspontját, hogy I. r. vádlott esetében alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

A szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztése nem kerülhet ellentétbe az általános megelőzés követelményével. Fokozottan érvényesül azonban a speciális prevenció, ugyanis a Btk. 89. § (1) bekezdés értelmében a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel kerülhet sor. A (2) bekezdés szerint különös méltánylást érdemlő esetben az egy évnél hosszabb, de a két évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtása is felfüggeszthető.

I. r. vádlott őszinte, megbánó magatartása, a jelen eljárás tárgyát képező esemény utáni életmódja, rendezett családi körülményei és az a tény, hogy az erkölcsi bizonyítvány adatai szerint nem indult új büntetőeljárás ellene, arra engednek következtetni, hogy a jövőben a jogszabályi normákat betartva kíván élni, korábbi életvitelével felhagyott.

Ezekre a kedvező személyi körülményekre figyelemmel az ítélőtábla a börtönbüntetés végrehajtását felfüggesztette, annak próbaidejét a Bkv. 55. számú

kollégiumi véleményben foglalt iránymutatást követve a Btk. 89. § (3) bekezdés alapján 3 év időtartamban határozta meg.

A büntetés végrehajtásának felfüggesztésére tekintettel a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzte.

I. r. vádlott - büntetése végrehajtása esetén - a Btk. 47. § (2) bekezdés II. fordulata alapján büntetése legalább  $\frac{3}{4}$  részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról szóló ítéleti rendelkezést akként pontosította, hogy a felfüggesztett büntetés végrehajtásának elrendelése esetén rendelkezett a beszámításról. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megváltoztatására tekintettel a Btk. 99. § (3) bekezdés alapján akként rendelkezett, hogy egy napi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A másodfokú bíróság I. r. vádlott korábbi, kifogásolható életvezetése miatt a Btk. 82. § (1) és (3) bekezdés alapján a felfüggesztés próbaidejére elrendelte pártfogó felügyeletét.

A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. 96. § értelmében a pártfogolt köteles:

- a) a pártfogó felügyeletet elrendelő határozat jogerőre emelkedése után a jogszabályban meghatározott időben az állandó lakóhelye szerint illetékes rendőrkapitányságon és a pártfogó felügyelőnél jelentkezni;
- b) ha munkaképes - a jogszabályban meghatározott kivétellel, a lehetőségekhez képest - munkaviszonyba állni, vagy egyéb kereső foglalkozást folytatni;
- c) a munkahelyének és a lakóhelyének megváltoztatására irányuló szándékát a pártfogó felügyelőnek előzetesen bejelenteni;
- d) a pártfogó felügyelőnek a magatartási szabályok megtartására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseit teljesíteni;
- e) a jogszabályban vagy a bíróság határozatában előírt egyéb kötelezettséget megtartani;
- f) a pártfogó felügyelet tartama alatt a pártfogó felügyeletet elrendelő határozatot magánál tartani, és ha a rendőrség igazoltatja, a határozatot a személyazonosító igazolvánnyal együtt bemutatni.

A másodfokú bíróság felhívja I. r. vádlott figyelmét, hogy a Btk. 91. § (1) bekezdés b.) és c.) pont értelmében a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik, illetve ha a pártfogó felügyelet magatartási szabályai súlyosan megszegi.

Az elsőfokú bíróság ítéletének vagyonelkobzásról szóló rendelkezése a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja és az 1/2008. számú Büntető jogegységi határozat alapján törvényes, annak összegszerűsége is megfelelő. Azt a másodfokú bíróság annyiban

pontosította, hogy vagyonekhozás alkalmazása esetén a bíróság az intézkedést a helyes törvényi szóhasználat szerint **elrendeli**, mivel az nem büntetés.

Fenti indokokra figyelemmel az ítéletábra - a Be. 361. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 372. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábra ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

**Budapest, 2013. év június hó 27. napján**

**Dr. Nehrer Péter s.k.**  
**a tanács elnöke**

**Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.**  
**előadó bíró**

**Dr. Sebe Mária s.k.**  
**bíró**

A Székesfehérvári Törvényszék 2012. év május hó 17. napján kelt **6.B.15/2010/14.** számú ítélete I. r. **vádlottal szemben** a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság **3.Bf.388/2012/5.** számú ítéletében foglalt változtatásokkal **2013. év június hó 27. napján jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.**

**Budapest, 2013. év június hó 27. napján**

**. Nehrer Péter s.k.**  
**a tanács elnöke**  
A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző